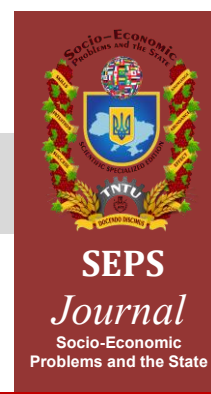

ISSN 2223-3822

Tsikh, H. & Suhoversha, V. (2025) Innovative and technological potential as a basis for sustainable economic development of Ukraine. Socio-Economic Problems and the State (electronic journal), Vol. 33, no. 2, pp. 108-116. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2025/25thvdou.pdf>

ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Галина ЦІХ

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
вул. Руська, 56, м. Тернопіль, 46001, Україна

e-mail: halyna.tsikh@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5049-3814>

Володимир СУХОВЕРША

e-mail: vovasuh123@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-0089-7712>

Article history:

Received: October

1st Revision: November

Accepted: November

JEL classification:

O31

O33

Q01

UDC:

330.341.1:338.2(477)

DOI:

<https://doi.org/10.33108/sepd.2025.02.108>

Анотація: Актуальність теми зумовлена потребою формування інноваційно орієнтованої моделі економічного зростання України в умовах глобальних трансформацій, воєнних викликів та євроінтеграційних процесів. Стійкий розвиток держави нині визначається не лише обсягом виробленого ВВП, а передусім рівнем технологічного оновлення, здатністю генерувати нові знання та ефективно інтегрувати їх у соціально-економічну систему. Водночас нерівномірність розвитку інституційної бази, низький рівень фінансування R&D і недостатня екологічна збалансованість обмежують реалізацію наявного інноваційного потенціалу. Метою дослідження є узагальнення показників інноваційно-технологічного розвитку України за міжнародними рейтингами та розроблення моделі, яка відображає взаємозв'язок між інноваціями, інституціями й соціально-економічними результатами. Методами дослідження є системний, порівняльний і структурно-аналітичний підходи, що дали змогу інтегрувати результати Global Innovation Index (GII 2025) та Sustainable Development Goals Index (SDG Index 2025), визначити ключові чинники впливу на формування інноваційно-сталого потенціалу держави. У результаті дослідження встановлено, що Україна має середній рівень досягнення Цілей сталого розвитку (42 місце) при збереженні статусу «innovation overperformer» (66 місце). Виявлено високі позиції у сферах ІКТ, освіти, гендерного балансу та науково-технічної творчості поряд із низькими показниками інституційної стабільності та інвестицій у R&D. Запропонована модель формування інноваційно-технологічного потенціалу сталого розвитку охоплює три рівні – ресурсно-інституційний, інноваційно-виробничий і соціально-економічний – що утворюють замкнений цикл зворотного зв'язку між інвестиціями, технологіями та соціальними ефектами. Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні кількісних індикаторів для оцінювання ефективності інноваційно-сталого розвитку, побудові інтегрального індексу інноваційної стійкості та визначенні ролі цифрових екосистем у підвищенні технологічної безпеки держави.

Ключові слова: інноваційна спроможність, технологічне оновлення, інституційна стабільність, сталий розвиток, цифрова трансформація.

Ціх Г., Суховерша В. Інноваційно-технологічний потенціал як основа сталого економічного розвитку України. Соціально-економічні проблеми і держава. 2025. Вип. 2 (33). С. 108-116. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2025/25thvdou.pdf>

This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) 4.0 license.

1. Постановка проблеми.

Інноваційно-технологічний потенціал є ключовим чинником переходу України до моделі сталого розвитку, орієнтованої на знання, цифровізацію та ефективне використання ресурсів [1, с. 170]. В умовах війни, обмеженого фінансування наукових досліджень і трансформації ринкової структури саме інновації стають інструментом підвищення адаптивності економіки, зниження енергетичної та імпоротної залежності, зміцнення конкурентоспроможності та інтеграції у світовий економічний простір [2, с. 35]. Актуальність теми зумовлена необхідністю узгодження науково-технічних, інституційних і соціальних пріоритетів із глобальними Цілями сталого розвитку ООН, що вимагає формування комплексної системи управління інноваціями, орієнтованої на довгостроковий ефект.

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Огляд сучасних наукових джерел засвідчує зростання уваги дослідників до проблем інноваційно-технологічного розвитку України у контексті забезпечення сталості економічного зростання. І.Пасінович і Г.Мисків проаналізували участь українського бізнесу у досягненні Цілей сталого розвитку, визначивши пріоритети корпоративної соціальної відповідальності у післявоєнному відновленні [1, с. 161]. А.Кузьор із співавторами довели, що інформатизація інноваційних технологій позитивно впливає на ВВП і макроекономічну стійкість [3]. Л.Сигида зі співавторами, порівнюючи Україну та Південну Корею, підтвердили тісний зв'язок між рівнем інноваційної активності та досягненням Цілей сталого розвитку [4]. І.Замула зі співавторами розглянули сталий розвиток як інноваційний підхід до післявоєнного відновлення України, підкресливши значення impact-інвестицій і соціально-екологічної звітності [5, с. 3]. В.Зіанко та Т.Нечипоренко дослідили розвиток технопарків як ключової форми інтеграції науки та виробництва [6, с. 87]. С.Тарасенко окреслено динаміку позицій України у Global Innovation Index, визначивши сильні та слабкі сторони інноваційного середовища [1, с. 161]. В.Вакаров зі співавторами визначили стратегічні орієнтири розвитку економіки України до 2030 р. [7, с. 42], а О.Лега та колеги запропонували модель ESG-BankruptIndex, що поєднує фінансові та нефінансові показники стійкості бізнесу [8, с. 95]. Сукупність проаналізованих джерел свідчить про формування нової парадигми інноваційно-технологічного розвитку, у межах якої економічні, екологічні та соціальні чинники розглядаються як взаємопов'язані складові модернізації української економіки.

3. Постановка завдання.

Метою дослідження є узагальнення результатів міжнародних рейтингів інноваційності та сталості України й розробка моделі формування інноваційно-технологічного потенціалу як основи сталого економічного розвитку.

Для досягнення поставленої мети у статті виділено такі завдання:

1) проаналізувати динаміку та структуру показників України за індексами Global Innovation Index (GII) та Sustainable Development Goals Index (SDG Index);

2) виявити взаємозв'язки між інноваційною активністю та рівнем досягнення Цілей сталого розвитку;

3) обґрунтувати модель формування інноваційно-технологічного потенціалу як інтегрованої системи взаємодії ресурсних, інституційних і соціально-економічних факторів.

4. Виклад основного матеріалу.

Ефективність переходу України до моделі сталого розвитку безпосередньо визначається рівнем розвитку її інноваційно-технологічного потенціалу. В умовах глибоких структурних трансформацій, цифровізації економіки та глобальних екологічних викликів саме інновації стають ключовим інструментом модернізації виробництва, підвищення конкурентоспроможності та досягнення Цілей сталого розвитку (ЦСР).

Інноваційно орієнтована економіка дає змогу не лише підвищувати продуктивність праці, а й створювати нові ринки, розвивати «зелені» технології, формувати екологічно відповідальні бізнес-моделі та залучати інвестиції в сталу енергетику й цифрову інфраструктуру. Вона стимулює розвиток людського капіталу, забезпечує технологічну безпеку держави й сприяє підвищенню добробуту населення через розширення можливостей зайнятості, освіти та соціальної інклюзії.

Таким чином, саме інноваційно-технологічний потенціал стає стратегічною основою сталого економічного розвитку, перетворюючи наукові знання та технологічні досягнення на джерело довгострокової стійкості й глобальної конкурентоспроможності України.

Для оцінки взаємозв'язку між інноваційністю та сталістю розвитку доцільно поєднати результати двох авторитетних міжнародних індикаторів – Global Innovation Index (GII) [10] та Sustainable Development Goals Index (SDG Index) [11], які є системними вимірниками технологічного потенціалу, інституційної спроможності та соціально-економічної ефективності держав.

Global Innovation Index (GII) [10], який розробляється Всесвітньою організацією інтелектуальної власності, оцінює здатність країн створювати, розвивати та комерціалізувати інновації. Його структура охоплює два блоки: інноваційні ресурси (inputs) – інститути, людський капітал, дослідження, інфраструктуру, розвиток ринку та бізнесу – і інноваційні результати (outputs), що відображають рівень знанневої, технологічної та творчої активності. Для України цей показник є важливим орієнтиром, адже демонструє, наскільки науково-дослідний потенціал трансформується у прикладні розробки, цифрові рішення та конкурентоспроможну продукцію.

SDG Index [11], у свою чергу, розраховується аналітичним центром Sustainable Development Solutions Network (SDSN) під егідою ООН і слугує інтегральним виміром досягнення 17 Цілей сталого розвитку. Він відображає рівень прогресу держав у соціальній, економічній та екологічній сферах, а також ступінь гармонізації національної політики з глобальними орієнтирами сталості. Для України цей індекс є індикатором ефективності державного управління, якості життя населення, екологічної відповідальності та інклюзивності економічних процесів.

Поєднання цих двох індикаторів дозволяє отримати цілісну картину розвитку: GIІ характеризує потенціал інноваційної системи, тоді як SDG Index показує, наскільки цей потенціал реалізується у сталих соціально-економічних результатах. Такий інтегрований підхід є важливим для дослідження, оскільки відображає не лише ресурсну забезпеченість, а й результативність інноваційних політик, дозволяє ідентифікувати структурні дисбаланси та окреслити напрями підвищення ефективності державної стратегії розвитку.

Узагальнені результати інтегрованого аналізу SDG Index та GIІ 2025 року, які відображають місце України у глобальному інноваційно-сталому просторі, наведено в таблиці 1.

Таблиця 1. Інтегрований профіль України за індексами сталого розвитку (SDG Index) та інноваційності (Global Innovation Index), 2025 р.

Показник	SDG Index 2025	Global Innovation Index 2025	Аналітична інтерпретація
Загальний рейтинг	42 місце (із 166)	66 місце (із 132)	Україна має середній рівень сталого розвитку та вищий за середній інноваційний потенціал серед країн, що розвиваються
Інституції та ресурси	-	80 / 108 місце	Слабка інституційна база та низькі інвестиції в R&D (0,3 % ВВП) обмежують інноваційну динаміку
Інноваційні результати	SDG 8, 9, 17 – прогрес	54 місце	Високі результати у сфері ІТ, освіти та наукових розробок, що підтримують індустріальний розвиток
Освіта і людський капітал	-	48 місце	Освічене населення – ключовий драйвер інновацій і соціальної стійкості
Екологічна сталість	Середній прогрес (SDG 13, 15)	91 місце	Недостатня інтеграція «зелених» технологій в інноваційну політику
Міжнародна взаємодія	Spillovers – 92	ICT – 23 місце	Висока цифрова інтегрованість і позитивний внесок у глобальні ланцюги сталого розвитку
Загальна оцінка	Середній рівень виконання ЦСР	“Innovation overperformer”	Інноваційна спроможність перевищує очікуваний рівень, але потребує стабільних інституцій і «зелених» фінансів

Джерело: сформовано авторами

Аналітичний огляд інтегрованих показників SDG Index та Global Innovation Index 2025 свідчить про подвійний характер розвитку України: наявність високого інноваційного потенціалу при обмеженій інституційній та екологічній сталій основі. Отримані результати демонструють, що Україна посідає проміжну позицію у глобальному рейтингу сталого розвитку (42 місце серед 166 країн) та зберігає статус innovation overperformer (66 місце серед 132), тобто перевищує очікуваний рівень інноваційної ефективності.

Сильними сторонами залишаються високий рівень освіти, розвиток ІКТ-сектору, науково-технічна творчість і людський капітал, які формують ядро технологічної спроможності держави. Водночас інституційна нестабільність, низький рівень інвестицій у R&D (близько 0,3 % ВВП) та слабка інтеграція «зелених» технологій у політику інновацій стримують конверсію інтелектуального потенціалу у довгострокові економічні результати.

Позитивним сигналом є високий рівень міжнародної взаємодії (Spillovers – 92), що свідчить про активну інтеграцію України у глобальні ланцюги створення доданої вартості та обмін технологічними знаннями. Однак для переходу від «інноваційної активності» до сталого економічного зростання потрібне посилення інституційних механізмів, розбудова «зеленого» фінансування та зменшення залежності від зовнішніх джерел підтримки.

Отже, узагальнений профіль підтверджує, що інноваційно-технологічний потенціал є ключовим чинником сталого розвитку України, адже саме він поєднує

наукові, технологічні, економічні та соціальні складові у єдину систему. Його ефективна реалізація потребує синхронізації науково-технологічної політики з цілями екологічної модернізації, цифрової трансформації та соціальної відповідальності, що дозволить сформувати довгострокову стійкість і конкурентоспроможність національної економіки.

Попри високий рівень цифрової інтегрованості та значний міжнародний Spillover-ефект, інноваційні досягнення поки що не повністю трансформуються у стабільні соціально-економічні результати. Це свідчить про дисбаланс між технологічним потенціалом та інституційною спроможністю, який знижує ефективність реалізації інноваційних стратегій. Разом із тим Україна продовжує зберігати статус *innovation overperformer*, що відображає здатність ефективно використовувати наявний науковий потенціал навіть за умов обмеженого фінансування та воєнних викликів.

Для подолання виявлених розривів необхідно посилити інституційну стабільність, екологічну збалансованість та розширити фінансування R&D, що створить основу для формування інтегрованої архітектури розвитку, у якій інновації, інституції та соціальні цілі взаємодіятимуть синергічно. Саме в такій системі інновації стають не результатом, а рушійною силою структурної модернізації, забезпечуючи перехід до конкурентної, «зеленої» та технологічно стійкої економіки.

У цьому контексті інноваційно-технологічний потенціал доцільно розглядати як багаторівневу систему, у якій ресурси, знання та результати формують замкнений цикл сталого зростання. Запропонована модель формування інноваційно-технологічного потенціалу сталого розвитку України (табл. 2) відображає три взаємопов'язані рівні - ресурсно-інституційний, інноваційно-виробничий та соціально-економічний – які забезпечують поступ від накопичення інноваційних ресурсів до отримання суспільно значущих результатів.

Таблиця 2. Модель формування інноваційно-технологічного потенціалу сталого розвитку України

Зміст та характеристика	Ключові завдання розвитку
<i>1. Ресурсно-інституційний рівень</i>	
Включає фінансові, наукові та кадрові ресурси, нормативно-правову базу, цифрову інфраструктуру, механізми управління інноваціями. Забезпечує базові умови для створення та підтримки інноваційного середовища.	Підвищення обсягів інвестицій у R&D та інновації; стимулювання венчурного капіталу та державно-приватних партнерств; гармонізація регуляторного середовища та захист прав інтелектуальної власності.
<i>2. Інноваційно-виробничий рівень</i>	
Охоплює підприємства, технопарки, університети, наукові центри та стартапи, що генерують технологічні рішення. Формує ядро інноваційної екосистеми.	Інтеграція науки, освіти та бізнесу в межах регіональних кластерів; розвиток індустрій знань, цифрових платформ і технологічних мереж; стимулювання комерціалізації результатів досліджень.
<i>3. Соціально-економічний рівень</i>	
Відображає практичну реалізацію інновацій через зайнятість, експорт ІКТ-послуг, розвиток «зеленої» енергетики, підвищення якості життя. Формує стійкі ефекти для суспільства.	Узгодження інноваційної та екологічної політики; підвищення рівня цифрової грамотності й інклюзивності населення; забезпечення соціально-економічних вигід від упровадження інновацій.

Джерело: сформовано авторами

Запропонована модель формування інноваційно-технологічного потенціалу сталого розвитку України ґрунтується на системному підході, що інтегрує три взаємопов'язані рівні – ресурсно-інституційний, інноваційно-виробничий та соціально-економічний, які у своїй сукупності забезпечують перетворення знань і технологій на

суспільно значущі результати. На першому, ресурсно-інституційному рівні формуються фундаментальні передумови інноваційного розвитку, включаючи фінансові, наукові, кадрові, нормативні та цифрові ресурси, а також механізми регуляторної підтримки й партнерств між державою, бізнесом і науковою сферою. Саме якість та ефективність цього рівня визначають спроможність країни генерувати й підтримувати інноваційні процеси, масштабувати наукові результати та залучати інвестиції в R&D, що створює основу для технологічного відтворення економіки.

На другому – інноваційно-виробничому – рівні здійснюється практична генерація та реалізація інновацій, яка забезпечується інтеграцією науки, освіти та бізнесу, розвитком технопарків, стартап-екосистем і високотехнологічних кластерів. Тут інновації переходять від стадії наукових розробок до технологічної комерціалізації, формуючи конкурентоспроможні галузі, індустрії знань та нові ринки, що сприяє модернізації виробництва та зміцненню національної економіки. Завершальною ланкою циклу є соціально-економічний рівень, де інновації трансформуються у суспільно значущі результати – підвищення добробуту та якості життя, зростання зайнятості, розвиток «зеленої» енергетики, цифрової інклюзивності та екологічної відповідальності бізнесу. Саме на цьому етапі інноваційно-технологічний потенціал набуває стратегічної ваги, формуючи стійкий соціально-економічний ефект і забезпечуючи довгострокову конкурентоспроможність держави.

Узагальнюючи, модель демонструє цілісну логіку сталого розвитку – від накопичення ресурсів і формування інституційної підтримки до технологічної реалізації та суспільних результатів. Вона функціонує як замкнений цикл зворотного зв'язку: інноваційні досягнення стимулюють нові інвестиції, підсилюють інституційну спроможність і створюють середовище для подальшого науково-технологічного прогресу. Такий підхід трансформує інновації з епізодичних ініціатив у стратегічний механізм державного розвитку, забезпечуючи синергію технологічного оновлення, соціального добробуту та екологічної рівноваги. У результаті модель виступає концептуальною основою формування інноваційно орієнтованої, конкурентної та стійкої економіки України в умовах глобальних структурних змін.

5. Висновки та перспективи подальших досліджень в даному напрямку.

Узагальнюючи результати дослідження, можна зробити висновок, що інноваційно-технологічний потенціал України є ключовою передумовою сталого економічного розвитку, адже поєднує ресурсні, інституційні, виробничі та соціальні складові в єдину систему. Його ефективне використання визначає здатність національної економіки адаптуватися до глобальних викликів, підвищувати продуктивність і створювати додану вартість на основі знань. Запропонована модель відображає циклічний механізм взаємодії між інноваціями та сталим розвитком: зростання інвестицій у науку й технології зміцнює інституційну базу, що, своєю чергою, стимулює виробництво високотехнологічної продукції та позитивно впливає на соціальну сферу. Отже, інновації мають розглядатися не як завершальний етап розвитку, а як рушійна сила структурної модернізації економіки, яка забезпечує її стійкість, конкурентоспроможність і збалансований рух до цілей сталого розвитку.

Author details (in English)

INNOVATIVE AND TECHNOLOGICAL POTENTIAL AS A BASIS FOR SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT OF UKRAINE

Halyna TSIKH**Volodymyr SUHOVERSHA**Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ruska St., 56, Ternopil 46001 Ukrainee-mail: halyna.tsikh@ukr.nete-mail: vovasuh123@gmail.comORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5049-3814>ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-0089-7712>

Abstract. *The relevance of the topic is determined by the need to build an innovation-oriented model of Ukraine's economic growth under conditions of global transformations, wartime challenges, and European integration processes. The sustainable development of the state today is defined not only by the volume of GDP produced but primarily by the level of technological renewal, the ability to generate new knowledge, and effectively integrate it into the socio-economic system. At the same time, the uneven development of the institutional base, low R&D funding, and insufficient environmental balance limit the realization of the existing innovation potential. The purpose of the study is to generalize the indicators of Ukraine's innovative and technological development according to international rankings and to develop a model that reflects the interconnection between innovation, institutions, and socio-economic outcomes. The research methods include systemic, comparative, and structural-analytical approaches, which made it possible to integrate the results of the Global Innovation Index (GII 2025) and the Sustainable Development Goals Index (SDG Index 2025), and to identify the key factors influencing the formation of the country's innovation-sustainable potential. The study found that Ukraine demonstrates an average level of achievement of the Sustainable Development Goals (42nd place) while maintaining the status of an "innovation overperformer" (66th place). High positions were identified in ICT, education, gender balance, and scientific and technical creativity, along with low scores in institutional stability and R&D investment. The proposed model for forming the innovative and technological potential of sustainable development covers three levels – resource-institutional, innovation-production, and socio-economic – which form a closed feedback cycle between investments, technologies, and social effects. Prospects for further research lie in the development of quantitative indicators for assessing the effectiveness of innovation-driven sustainability, constructing an integrated index of innovation resilience, and defining the role of digital ecosystems in strengthening the technological security of the state.*

Key words: innovation capacity, technological renewal, institutional stability, sustainable development, digital transformation.

Appendix A. Supplementary material

Supplementary data associated with this article can be found, in the online version, at
<http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2025/25thvdou.pdf>

Funding

The authors received no direct funding for this research.

Citation information

Tsikh, H. & Suhoversha, V. (2025) Innovative and technological potential as a basis for sustainable economic development of Ukraine. *Socio-Economic Problems and the State* (electronic journal), Vol. 33, no. 2, pp. 108-116. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2025/25thvdou.pdf>

Використана література:

1. Pasinovych I., Myskiv G. Ukrainian context of sustainable development and the role of business in its achievement. *Regional Science Policy & Practice*. 2023. Vol. 15, No. 1. P. 161–181. <https://doi.org/10.1111/rsp3.12619>.
2. Tarasenko S. State and prospects of innovative development of Ukraine according to the approach of the Global Innovation Index. *Scientific Journal HE-SS in Ostrołęka*. 2024. Vol. 55. No. 4. P. 32–44. <https://doi.org/10.58246/sj-economics.v55i4.665>
3. Kuzior A., Arefiev S., Poberezhna Z. Informatization of innovative technologies for ensuring macroeconomic trends in the conditions of a circular economy. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*. 2023. Vol. 9, No. 1. Article 100001. <https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2023.01.001>.
4. Syhyda L., Saher L., Gąsior M., Sygyda N., Artyukhova N., Skrzypek-Ahmed S., Dluhopolskyi O., Rehak R. Investigating the Role of Innovation in Inclusive and

- Sustainable Development in Ukraine and South Korea. *Sustainability*. 2023. vol. 15. no. 14. Article 11195. <https://doi.org/10.3390/su151411195>.
5. Zamula I., Shavurska O., Kireitseva H. Sustainable Development of Ukraine as an Innovative Approach to Its Post-War Recovery. *Science and Innovation*. 2024. Vol. 20, No. 3. P. 3–16. <https://doi.org/10.15407/scine20.03.003>.
 6. Zianko V., Nechyporenko T. Current Status and Features of the Development of Technoparks in Ukraine. *Science and Innovation*. 2023. Vol. 19, No. 6. P. 87–105. <https://doi.org/10.15407/scine19.06.087>.
 7. Vakarov V., Redko K., Hodiashchev M., Tkachuk S., Yemets V. Opportunities and threats for the strategic development of Ukraine's economy until 2030. *Futurity Economics & Law*. 2024. Vol. 4, No. 4. Pp. 42–59. <https://doi.org/10.57125/FEL.2024.12.25.03>.
 8. Лєга О. В., Прийдак Т. Б., Яловега Л. В., Черноусов О. І., Шеїн Є. С. Собівартість, ціна і стійкість бізнесу: новий підхід до оцінки ризиків з урахуванням ESG-факторів. *Актуальні проблеми сталого розвитку*. 2025. Т. 2, № 2. С. 95–104. [https://doi.org/10.60022/2\(2\)-10S](https://doi.org/10.60022/2(2)-10S).
 9. 17 Цілей сталого розвитку. Глобальний договір ООН в Україні. URL: <https://globalcompact.org.ua/tsili-stijkogo-rozvytku> (дата звернення: 07.10.2025).
 10. SDG Index. Sustainable Development Report. URL: <https://dashboards.sdginde.org/explorer/?metric=overall> (дата звернення: 07.10.2025).
 11. Global Innovation Index. Innovation Ecosystems & Data Explorer. *World Intellectual Property Organization (WIPO)*. URL: <https://www.wipo.int/gii-ranking/en/ukraine/section/economy-profile> (дата звернення: 07.10.2025).

References

1. Pasinovych, I., Myskiv, G. (2023) Ukrainian context of sustainable development and the role of business in its achievement. *Regional Science Policy & Practice*. vol. 15, no. 1, pp. 161–181. <https://doi.org/10.1111/rsp3.12619> (accessed: 07 October 2025).
2. Tarasenko, S. State and prospects of innovative development of Ukraine according to the approach of the Global Innovation Index (2024) *Scientific Journal HE-SS in Ostrołęka*. no 4(55), pp. 32–44. <https://doi.org/10.58246/sj-economics.v55i4.665> (accessed: 07 October 2025).
3. Kuzior, A., Arefiev, S., Poberezhna, Z. (2023) Informatization of innovative technologies for ensuring macroeconomic trends in the conditions of a circular economy. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*. vol. 9, no. 1, Article 100001. <https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2023.01.001> (accessed: 07 October 2025).
4. Syhyda, L., Saher, L., Gąsior, M., Sygyda, N., Artyukhova, N., Skrzypek-Ahmed, S., Dluhopolskyi, O., Rehak, R. (2023) Investigating the role of innovation in inclusive and sustainable development in Ukraine and South Korea. *Sustainability*. vol. 15, no. 14, Article 11195. <https://doi.org/10.3390/su151411195> (accessed: 07 October 2025).
5. Zamula, I., Shavurska, O., Kireitseva, H. (2024) Sustainable development of Ukraine as an innovative approach to its post-war recovery. *Science and Innovation*. vol. 20, no. 3, pp. 3–16. <https://doi.org/10.15407/scine20.03.003> (accessed: 07 October 2025).
6. Zianko, V., Nechyporenko, T. (2023) Current status and features of the development of technoparks in Ukraine. *Science and Innovation*. vol. 19, no. 6, pp. 87–105. <https://doi.org/10.15407/scine19.06.087> (accessed: 07 October 2025).
7. Vakarov, V., Redko, K., Hodiashchev, M., Tkachuk, S., Yemets, V. (2024) Opportunities and threats for the strategic development of Ukraine's economy until 2030. *Futurity*

- Economics & Law*. vol. 4, no. 4, pp. 42–59. <https://doi.org/10.57125/FEL.2024.12.25.03> (accessed: 07 October 2025).
8. Leha, O. V., Pryidak, T. B., Yaloveha, L. V., Chernousov, O. I., Shein, Ye. S. (2025) Sobivartist, tsina i stiikist biznesu: novyi pidkhid do otsinky ryzykiv z urakhuvanniam ESG-faktoriv [Cost, price and business sustainability: a new approach to risk assessment considering ESG factors]. *Aktualni problemy staloho rozvytku*. vol. 2, no. 2, pp. 95–104. [https://doi.org/10.60022/2\(2\)-10S](https://doi.org/10.60022/2(2)-10S) (accessed: 07 October 2025).
 9. 17 Tsilei staloho rozvytku. *Hlobalnyi dohovir OON v Ukraini* [17 Goals of Sustainable Development. UN Global Compact in Ukraine]. URL: <https://globalcompact.org.ua/tsili-stijkogo-rozvytku> (accessed: 07 October 2025)
 10. SDG Index. *Sustainable Development Report*. URL: <https://dashboards.sdginde.org/explorer/?metric=overall> (accessed: 07 October 2025).
 11. Global Innovation Index. *Innovation Ecosystems & Data Explorer*. World Intellectual Property Organization (WIPO). URL: <https://www.wipo.int/gii-ranking/en/ukraine/section/economy-profile> (accessed: 07 October 2025).

© 2025 Socio-Economic Problems and the State. All rights reserved.
 This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) 4.0 license.
 You are free to:
 Share — copy and redistribute the material in any medium or format Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.
 The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.
 Under the following terms:
 Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made.
 You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
 No additional restrictions
 You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Socio-Economic Problems and the State (ISSN: 2223-3822) is published by Academy of Social Management (ASM) and Ternopil Ivan Puluj National Technical University (TNTU), Ukraine, Europe.

Publishing with SEPS ensures:

- Immediate, universal access to your article on publication
- High visibility and discoverability via the SEPS website
- Rapid publication
- Guaranteed legacy preservation of your article
- Discounts and waivers for authors in developing regions

Submit your manuscript to a SEPS journal at <http://sepd.tntu.edu.ua>

